

Margrete Auken (SF):

Nu vil jeg sige til, hvad der kan laves inden for hvilke økonomiske rammer, at de svar, jeg fik fra ministeren i fredags, viste, at det ved man ikke en bønne om. Det budget, vi i øjeblikket arbejder med, er altså et slag på tasken. Hvis man læser det svar igennem, jeg har fået, vil man se, at der foreligger ingen beregninger, og så regner man med, og man skønner lidt, og man gør sådan og sådan, og det, vi andre kan se, er, at det er cirka dobbelt så dyrt pr. plads som operahuset i Gøteborg.

Vi kan så se det meget oppustede svar, som teatret har lavet, hvis man skulle bygge et andet sted, hvor man slet ikke forudsætter, at personer kan flytte med og sådan nogle ting. Man har overhovedet ikke nævnt, at 75.000 værksteds-timer købes ude i byen, at en hel masse produceres udenfor osv. Jeg synes gennemgående, det er så ukvalificeret, at hvis jeg var Københavns Kommune, ville jeg tage det forholdsvist let, hvad der er af økonomi i det her, hvis vi kunne holde det inden for rammerne.

Jeg vil i og for sig anbefale ministeren at gøre helt det samme og sige, at det kan godt være, at hvis vi skal kigge på det en gang til, skal vi få et beslutningsgrundlag, som vi kan være bekendt.

Hvis man dengang havde fulgt SF's ønske om at tage en debat i salen, tror jeg aldrig, det var blevet vedtaget af Folketinget. Det kan jo ikke nytte noget, man bruger ordet Folketinget, når det faktisk er nogle forligspartier, der har siddet uden debat og vedtaget noget. Man kan sige, at regeringen har kørt noget igennem med forligspartierne, men jeg synes, det er at bedrage folket, hvis man påstår, at det her er vedtaget i Folketinget, når det er foregået på den måde, at det netop blev afvist at tage en forhandling i Folketinget.

Folketinget er ikke bare et sted, hvor man kan sige, at er der ikke et flertal imod, er det ergo vedtaget af Folketinget. Folketinget er et sted, hvor vi snakker om tingene, og det går jeg ud fra at ministeren også har respekt for. Og det er ikke lige meget, om det foregår på den ene eller den anden måde. Det blev afvist at blive gjort til behandlingssag i Folketinget, og derfor skal vi finde et sprogbrug, som er anstændigt, om det her. Man kan sige, der er en række personer i Folketinget, som tegner et flertal, der uden forhandling med resten har vedtaget det. Og der foregår også andre ting på den måde.

Jeg vil bare sige, at jeg er ikke helt så tilfreds med svaret, som jeg havde håbet. Jeg synes sta-

dig væk, der var lidt flere trusler i det, end jeg brød mig om. Jeg håber, at man i Borgerrepræsentationen modstår det, for det grundlag, der foreligger, er for ukvalificeret, og jeg synes, ministeren skal gå hjem og en gang til læse svarene til udvalget fra forleden dag og se, hvor alvorligt det står til med mangelen på planlægning.

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg vælger ikke at have nogen kommentarer til fru Margrete Aukens fremlæggelse af, hvordan det her er besluttet. Det er foregået for flere år siden. Jeg har også forstået, at beskrivelsen er korrekt, og det kan man så forholde sig kritisk til, men det synes jeg vi kan komme tilbage til en anden gang.

Jeg har udtrykt en endda klar formodning om, at den opgave, der skal løses i forbindelse med Det Kongelige Teater, ikke kan løses et andet sted inden for den økonomiske ramme, vi har til rådighed. Den formodning vil jeg fastholde, men jeg kan selvfølgelig ikke sige andet, end at det er en formodning. Pengene er møntet på det ene projekt, og det er i den størrelsesorden, som det nu engang er, nemlig 720 mio. kr.

Så vil jeg kun sige om trusler, at jeg stadig væk ikke mener, at jeg har brugt trusler, heller ikke her. I så fald er trusselsbegrebet temmelig meget udvidet, hvis jeg har truet ved at sige ret præcist, hvad det er, der ligger for, og hvad der arbejdes med politisk. Jeg kan i hvert fald sige, at jeg helt og holdent og hele vejen igennem vil respektere den beslutning, som Borgerrepræsentationen i Københavns Kommune træffer. Der vil overhovedet ikke efterfølgende blive tale om, at der i denne sal vil blive fremsat forslag til et landsplandirektiv eller til en anlægslov, der kunne sætte Københavns Borgerrepræsentation på plads. Beslutningen om at sige ja eller nej til den lokalplanændring ligger alene i Borgerrepræsentationen, og at man præciserer over for Borgerrepræsentationen, at det er den opgave, den har, mener jeg er en almindelig demokratisk udmelding. Det har intet med trusler at gøre. Så der er ikke trusler i luften. Man skal lede meget længe efter dem og fortolke meget bredt for at se antydning af det. Men fordi man præciserer en fremgangsmåde og siger, at det er det, det drejer sig om, er det ikke trusler, det handler om.